

РЕШЕНИЕ

№ 1130

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11689** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите /ТД на НАП/ С., предявена чрез юрк. П. П. срещу решение от 07.08.2019 г., постановено по НАХД № 19623/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав.

В касационната жалба се прави оплакване, че оспореното решение е постановено в нарушение на законът – касационно основание по чл.348, ал.1, т. 1 НПК. Твърди се, че неправилно в решението било възприето, че макар и безспорно да е извършено нарушеното от лицето, санкционираното с наказателното постановление, възникналото за дружеството задължение било неизпълнимо по ради липсата на регламентиран в Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/. Изложени са подробни съображения относно извършването на административно нарушение по чл.17бв, ал.4, вр. с ал.1 Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, както и протичането на административното производство съобразно правилата установени в ЗАНН. Сочи се още, че разпоредбата на чл.28 ЗАНН е неприложима в конкретния случай. Моли решението да бъде отменено, а НП №F364251/02.03.2018г. издадено от директора на ТД на НАП С.,

потвърдено, в условията на алтернативност заявява искане за изменение на наложената санкция.

В проведеното публично съдебно заседание по делото касаторът, редовно призован, се представлява от процесуален представител юрк. П., която поддържа жалбата по аргументите изложени в нея. Претендира присъждането на разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуален представител оспорва касационната жалба, по съображенията в депозиран отговор по касационната жалба от 16.10.2019 г. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

С решението е отменено наказателно постановление №F364251/02.03.2018 г. издадено от директора на ТД на НАП С., с което на ответника по касация чуждестранното нефизическо лице, регистрирано за целите на ДДС в Република България ИДС „Европа БВ“, със служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], е наложена имуществена санкция в размер на 50 000, 00 лева на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС за извършено нарушение на чл. 176в, ал. 4, във вр. с ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС.

За да отмени НП, съдът мотивирал, че макр и да е възникнало за ИДС „Европа БВ“, по силата на разпоредбата на чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС задължение по изпълнение на чл.176в, ал.1 от ЗДДС, към датата на извършване на административното нарушение, това задължение е било неизпълнимо, поради липса на регламентиран в ППЗДДС ред за предоставяне на обезпечението, което произлиза по силата на чл.176в, ал.12 от ЗДДС. Посочено е още, че обективната отговорност на дружеството ответник по касация сама по себе си не означава, че същият следва да понесе отговорността за бездействието на министъра на финансите да упражни своевременно нормотворческата си компетентност по чл. 176в, ал.12 от ЗДДС, която също е новоприета с ДВ, бр. 60/ 02.08.2016 г. Съдът е аргументирал още, че е налице по-благоприятна норма която да е била приложима за административното нарушение, който е бил в сила по време на извършването му. В допълнение е изложено, че са основателни и възраженията за неправилно определяне на размера на наложената санкция.

Настоящият съдебен състав намира за правилна преценката, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице и които да обосновават отмяната на последното само на това основание.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил

и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

По касационните основания:

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение по приложението на закона. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Нормата на чл.176в е приета със Закона за допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, обн. ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г. и съобразно чл.5, ал.5 от Конституцията на Република България нормата е влязла в сила три дни след обнародването ѝ - 06.08.2016 г. В § 4 от ПР към Закона за допълнение на ЗДДС /ДВ, бр. 60/2016 г./е регламентирано, че лицата, за които към датата на влизането в сила на този закон са налице условията по чл. 176в, са длъжни да предоставят обезпечение в едномесечен срок от влизането в сила на този закон, в случая – 07.09.2016 г.

Правната рамка за предоставянето на обезпечение обаче е влязла в сила по-късно - Правилникът за допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност, приет на основание чл.176в, ал.12 ЗДДС, е обнародван в ДВ, бр.70/09.09.2017 г. и е влязъл в сила на 13.09.2017 г., като е създадена нова Глава седемнадесета "а" - „Предоставяне, освобождаване и усвояване на обезпечение по чл. 176в от ЗДДС при доставки на течни горива, като е влязла в сила на 13.09.2017 г. Касационната инстанция приема, че нормата на чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС е бланкетна, тъй като съдържа правило за поведение, но редът, по който следва да се изпълнява това правило за поведение е посочен в ППЗДДС.

При така приложимите правни норми следва, че обективно правните субекти, вкл. и санкционираното търговско дружество, не могат да извършат нарушение по чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС преди дата 13.09.2017 г., когато е влязло в сила допълнението на ППЗДДС. До влизане в сила на всички части от чл. 176в на ЗДДС, задължаващ правните субекти да внасят обезпечения при търговия с течни горива, не би могло да бъде извършено административното нарушение, така като е възприела и въззивната инстанция.

Правилно е посочено в оспореното решение, че в случая е налице последваща

законодателна промяна, която се явява по-благоприятна по смисъла на чл.3 ЗАНН, а именно, разпоредбите на чл. 176в, ал. 13 и 14 от ЗДДС (нова, ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.). При наличието на предвидените в нормата условия, деецът е освободен от задължението за предоставяне на обезпечение по чл. 176в от ЗДДС, съответно той се изключва от кръга на лицата, които могат да бъдат субекти на нарушението по чл. 180в, ал. 1, във вр. с чл. 176в, ал. 10, във вр. с ал. 1, т. 3, ал. 2 и ал. 5 от ЗДДС. В подкрепа на тези изводи се явява и текстът на §39 и §40 от ПЗР към ЗИД на ЗДДС (ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.), касаещи именно лицата, за които е отпаднало задължението за предоставяне на обезпечение по чл. 176в, ал. 1, т. 3 от ЗДДС и освобождаването от задължение за предоставяне на обезпечение от лицата по чл. 176в, ал.13 и 14 от ЗДДС.

Неоснователно е оплакването, наведено в касационната жалба, че неналагането на санкция в случая би довело до неравноправно третиране на този с останалите случаи, при които е извършено нарушение от същия вид. За да бъде изпълнена генералната превенция по чл.12 ЗАНН е нужно да бъде проведено законосъобразно административно производство по ЗАНН, каквото обаче в случая не е сторено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.08.2019 г., постановено по НАХД № 19623/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.